

2023. március 6. hétfő

Zsolt 94,16-19: Ki kel védelmemre a gonoszok ellen? Ki áll mellém a gonosztevőkkel szemben? Ha az ÚR nem segített volna rajtam, én már a csend honában laknék. Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, URam, támogatt engem. Ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüdíti lelkemet.

Fil 4,10-12: *Nagy volt az örömöm az Úrban, amiért végre újra alkalmat találtatok arra, hogy velem törődjete. Persze korábban is gondoskodtatok volna, de nem volt rá alkalmatok. Nem a nélkülözés mondatja ezt velem, mert én megtanultam, hogy a körülményektől független maradjak. Tudok nélkülözni, és tudok bőségben is élni. Be vagyok avatva mindenbe: a jóllakásba és az éhezésbe, a bővelkedésbe és a nélkülözésbe egyaránt.*

Igehirdetés:

Hány apostoli utat vitt végig Pál? Az összeset! Pál, a hit Chuck Norrisa, most elérékenyül. Jó, persze a maga módján, ahogy Chuck Norris tud, de kétségtelenül egy gyengéd pillanat ez, amikor kifejezi örömét. A fogságban lévő Pál megkapja a filippibeliek ajándékát. Ami szép ebben, az az, hogy nem a kapott ajándék (valószínűleg élelem, esetleg meleg ruha, vagy pénz, amivel ezeket meg lehet vásárolni) váltja ki Pál örömét, hanem az, hogy a filippibeliek gondoskodnak róla.

Szeretni és szeretve lenni. Ez minden boldog élet alapja. Ezt keressük, erre törekszünk, és ez hiányzik igazán, amikor lelkileg nehéz időszakban vagyunk. Sokszor kerülőutakon próbáljuk elérni, vagy szeretetpótlékokkal próbáljuk kitölni a hiányát, de a valódi, mély szeretetkapcsolatok és a felszínebb, hétköznapi kapcsolatokban kapott apró szeretet-megnyilvánulások tesznek minket boldoggá.

Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, URam, támogatt engem. Ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüdíti lelkemet.- imádkoztuk a zsoltárban. Az Úr vigasztalása legtöbbször konkrét embereken keresztül érkezik meg hozzánk. Ismerjük persze az imádság intimitását is, amikor imában vagy igeolvasás közben járja át a szívünket Isten szeretete és öröme, de a legtöbbször emberi szó, tekintet, mosoly, ölelés közvetíti Isten vigasztaló szeretetét.

Mivel ne spóroljunk böjtben? Az őszinte szeretet megnyilvánulásokban! Figyeljünk a másokra, kérdezzünk rá, mosolyogjunk rá, öleljük meg, vegyük észre az örömét és a szomorúságát: legyünk a másik számára Isten vigasztalása, ahogy a filippibeliek voltak Pál számára. Ha ennek a kőkemény fickónak, aki csak a második missziós útján 5000 km-t tett meg és ennek több, mint felét gyalog, ennyit jelentett a filippibeliek szeretete, mennyire fontos, hogy mi itt az iskolában megerősítsük egymást.

Mire gondolok? Nem múmosolyra, bájolgásra, hanem arra, hogy konkrét módon, tettekkel és szavakkal fejezzük ki szeretetünket és hálánkat a másik ember felé. Legyünk figyelmesek a dicséretben és legyünk szeretetteljesek, ha kritikát kell mondanunk.

Öreg bölcs üldögélt a Korinthusba vezető út szélén. A városba igyekvő idegen rövid pihenőt tartva beszédbe elegyedett vele: – Milyenek itt az emberek? – tudakolóda.

– Hová valósi vagy? – kérdezett vissza az öreg bölcs.

– Athéni vagyok.

– És felétek milyen nép lakik? – kérdezett tovább az öreg.

– Hát tudod, rettenetes társaság! Mind csaló, lézengő, lusta és önző. Ezért is jöttem el onnan.

– Nincs szerencséd! Korinthusban sem jobb a helyzet. Itt is csupa csalóval és lézengővel, lusta és önző emberrel fogsz találkozni. – mondta az öreg.

A vándor búsan folytatta útját.

Nem sokkal később újabb idegen állt meg az öreg bölcs előtt. Őt is az érdekelte, hogy milyen

emberek laknak Korinthusban. A véletlen úgy hozta, hogy ő is Athénből jött. Neki is feltette az öreg bölcs a kérdést, hogy ott milyenek az emberek.

– Nagyszerű emberek élnek ott! Barátságosak, segítőkészek és nagyon becsületesek! – válaszolta nem kis büszkeséggel az utas.

– Nagy szerencséd van! Korinthusban is ugyanilyen nagyszerű emberekre találsz majd! – mondta az öreg bölcs.

A vándor vidáman füttyörészve folytatta útját a város felé.